

[Camre]

kens måde at føre sig frem på i udvalget og prøve at gøre det til hendes private debatforum.

Jeg vil gerne have at vide, hvad det er, der har været vanskeligt, hvad det er for hindringer, der er lagt i vejen for fru Margrete Auken, hvilke spørgsmål fru Margrete Auken ikke har fået besvaret, og hvornår man i øvrigt har gjort noget for at forhindre fru Margrete Auken i at køre denne sag så kraftigt og så stærkt, som hun har ønsket.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Hr. Anders Poulsen og dernæst fru Margrete Auken for en kort bemærkning, og så kommer der ikke flere korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg må sige, at jeg synes også, det er lidt stærkt, når fru Margrete Auken nu her i debatten prøver at fremstille denne sag, som om hun kører den ganske alene, det er hendes private område. Det er klart, at vi alle har et ansvar i denne sag, og vi må nødvendigvis påtage os et ansvar. Jeg må måske i den forbindelse meget stilfærdigt minde fru Margrete Auken om, hvad hun har udtalt til Ringkjøbing Amts Dagblad den 23. marts 1981. I dette interview siger fru Margrete Auken bl.a.:

»Jeg er en ganske almindelig kone af folket.«

Jeg synes egentlig ikke, at det harmonerer med den måde, fru Margrete Auken nu prøver at stille sig selv an på her i debatten.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er vist, fordi hr. Anders Poulsen kender for lidt til ganske almindelige koner af folket. Ellers ville han kunne se, at vi er mange af den samme rædsomme slags som mig.

All right, jeg er ked af at skulle trække de ting frem fra miljøudvalget, fordi det er en kedelig sag, men jeg må nævne det, når det kører på den brutale måde, hvor det har været sådan, at det virkelig – trods indsats fra hr. Bolvig, hr. Waldorff og hr. Flygaard – har været fantastisk svært at få rejst sagerne.

Som eksempel kan jeg nævne: man indgiver begæring om samråd, men man får dem ikke. I alle andre udvalg kommer disse samråd, men her skal man presse og presse, og når man endelig sidder dér, så får man en omgang, som om man skulle sættes uden for døren. Det er det, jeg kalder ret ubehagelige arbejdsforhold. Jeg er åbenbart ikke stærk nok til at klare det endnu.

Derudover vil jeg sige, at formanden i denne sag intet har gjort for, at miljøudvalget blev ordentligt sammenarbejdet om det. Jeg synes, at formanden burde have indkaldt til møde, da fiskeriforbuddet kom. Det vil jeg da gerne sige her. Vi har ikke været indkaldt, det er landbrugs- og fiskeriudvalget, der har været indkaldt. Formanden kan sige, at det kunne jeg have gjort, men jeg havde ikke på det tidspunkt lyst til at indkalde miljøudvalget. Formanden har ikke gjort noget for at fremme de besvarelser, som kom, først og fremmest referatet af amtsvandvæsenets rapport. Det er en meget vigtig rapport, det er en meget afslørende rapport, og jeg har bedt om det i mange omgange mundtligt. Til sidst får jeg at vide af ministeren, at jeg skal gå den legaliserede vej.

Hvis formanden for miljøudvalget havde følt et vist ansvar for folketingets arbejde og ikke bare for regeringens, havde vi fået så meget mere pres på, at vi havde fået disse svar hjem i rigtig udgave, sådan at de var til at arbejde med, og ikke alle disse intetsigende svar. Når der er så mange bilag, skyldes det bl.a., at der ikke står noget i dem, derfor må vi spørge én gang til. Det er da en væsentlig grund. Vi har nye sager, vi skal til at køre på samme måde, fordi der ikke bliver svaret.

Det er korrekt, at hr. Camre og jeg ikke fungerer særlig godt sammen i udvalget, men jeg synes ikke, at vi skal have flere private bekendelser her.

Den fg. formand (Arentoft):

Undtagelsesvis en kort bemærkning til hr. Ole Bernt Henriksen.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Som medlem af miljøudvalget vil jeg gerne give udtryk for, at formanden på intet tidspunkt har sinket, forsinket eller forhalet no-